

Prins Diamant

Het tragische verval van een wereldimperium

Vincent Mercier

UITGEVERIJ VAN HALEWYCK

De uitgever heeft de rechten voor de illustraties naar best vermogen
geregeld. Andere rechthebbenden kunnen zich tot hem wenden
op het adres van de uitgeverij.

© 2013 – Vincent Mercier & Uitgeverij Van Halewyck
Diestsesteenweg 71a – 3010 Leuven
www.vanhalewyck.be

Info: louiscoetermans@mail.com

Coverfoto: Vincent Mercier
Coverontwerp: Garage BNO, www.garage-bno.nl
Druk: Wilco, Amersfoort

ISBN 978 94 6131 144 3
NUR 740
D/2013/7104/54

INHOUD

VOORWOORD	7
 DEEL I: COETERMANS' DOMINANTIE – CASUS-BELLI	11
Hoofdstuk I: Kroniek van een aangekondigd conflict	13
Hoofdstuk II: Oorlog: 'Het voortzetten van bankieren met andere middelen'	67
Hoofdstuk III: Rothschilds legers	87
 DEEL II: DE PROTAGONISTEN	115
Hoofdstuk I: De geldmeesters	117
Hoofdstuk II: Het fortuin van Rothschild	147
Hoofdstuk III: Coetermans' rijzende ster	181
 DEEL III: COETERMANS' IMPERIUM	227
Hoofdstuk I: Teheran, New York, Shanghai	229
Hoofdstuk II: Berlijnse vrienden	291
 DEEL IV: NEDERLAAG EN VERRAAD	423
 EPILOOG	475
 EINDNOTEN	479
 DANKWOORD	519

VOORWOORD

Er zijn vele jaren nodig geweest om alle elementen van dit verhaal samen te brengen.

De reconstructie van het leven en de carrière van Louis Coetermans bleek een bijna onuitvoerbaar project. Tussen 1925 en 1930 hebben enkele machtige instellingen en groeperingen gepoogd ieder spoor dat naar hem leidde uit te wissen. Ze gingen daarbij zo ver dat belangrijke economische, diplomatieke en politieke gebeurtenissen uit de geschiedenis werden herschreven of zelfs helemaal uitgeveegd.

Aan Louis Coetermans, die ontelbare mooie daden had gesteld voor zijn stad, was in de Antwerpse stadsarchieven zelfs geen woord van dank te vinden. Erger nog, het leek wel alsof hij nooit had bestaan.

De vraag die men zich hierbij keer op keer kan stellen, is waarom en hoe een zo belangrijk en goedhartig man als Louis Coetermans na zijn dood compleet uit de geschiedenis moest en kon verdwijnen. Waarom hebben de Belgische Staat en vooral de stad Antwerpen nooit met één woord over hem willen reppen?

Waarom toch dit medeplichtige zwijgen?

Het antwoord ligt voor de hand.

Er waren te veel belangen, geld en macht mee gemoeid.

Nooit eerder in de menselijke geschiedenis hebben zo velen op zo'n korte tijd hun geldkluizen gevuld als in de periode na de dood van Louis Coetermans, toen zijn fortuin, dat bestempeld werd als een van de grootste ter wereld, in rook bleek te zijn opgegaan.

Zijn wettelijke erfgenamen – drie zusters en een nicht – waren wellicht al te gemakkelijk prooien voor het roedel niets ontziende geldwolven en ontvingen nooit hun volle, rechtmatige erfdeel.

Tot vandaag bewaken twee gesluierde wachters, levensgrote beelden van de hand van de bekende beeldhouwer Arthur Pierre, de toegang tot het graf waar de ziel van Louis Coetermans nog steeds wacht op de rust die haar, als gevolg van het aangedane onrecht, nog steeds wordt ontzegd.

In dit boek kunt u deze belangrijke ontbrekende bladzijden uit de recente geschiedenis nalezen. Oordeel zelf. Zo veel verpletterende stilte verdient niemand, en zeker niet de groothartige tycoon en weldoener Louis Coetmans.

Dat recht moge geschieden.

Ter nagedachtenis van een groot man.

LOUIS COETERMANS (1855-1925)
CONSUL-GENERAAL VAN PERZIË

‘Prins Diamant’

Lid van de Opperste Raad van de Industrie en de Arbeid

Lid van de Keizerlijke Orde van de Dubbele Draak van China

Dragers van de Orde van het Civiele Kruis van Perzië

Dragers van de Keizerlijke Orde van de Leeuw en de Zon

Dragers van de Orde van de Kroon van Roemenië

Grootofficier van de Witte Arend van Servië

Commandeur van de Leopoldsorde

Officier van het Erelegioen

Grootofficier van de Kroon van Italië

Grootofficier van Karel III van Spanje

Grootofficier van de Orde van Leopold II

Grootofficier van de Medjidjé van Turkije

Ridder van Oranje-Nassau

Officier van de Saint-Sauveur van Griekenland

Grootofficier van de Leopoldsorde

Dragers van de Grote Rode Cordon van Perzië

Dragers van de Medaille van Zijne Majesteit koning Albert

Dragers van het Ridderkruis van de Leopoldsorde

Dragers van het Grootkruis van de Orde van de Rode Arend van Pruisen

Dragers van de Grote Cordon van Tunesië

Dragers van het Grootkruis van de Orde van Christus van Portugal

Dragers van het Grootkruis van de Orde van Polen

DEEL I

**COETERMANS' DOMINANTIE –
CASUS BELLI**

HOOFDSTUK I

KRONIEK VAN EEN AANGEKONDIGD CONFLICT

DUITSE DIAMANT, DEUTSCHE 'REGIE'

Op 14 april 1908 meldde de *Deutsch Sudwestafrikanische Zeitung* dat er diamant was ontdekt in de Duitse kolonie Duits Zuidwest-Afrika. De spoorwegarbeider Zacharias Lewala had enkele glimmende stenen gevonden, die diamanten bleken te zijn. De man werkte voor August Stauch, die zich een jaar eerder in de stad Lüderitzbucht had gevestigd, waar hij als spoorwegopzichter werkte voor Lenz & Co. Dit bedrijf moest in dat gebied een spoorweg aanleggen. In drie maanden tijd werd er voor 2720 karaat aan diamanten ontdekt. Dit leidde tot de grootste diamanttoeloop aller tijden en de oprichting van een honderdtal diamantbedrijven in Duits Zuidwest-Afrika.¹

De kostprijs van de productie van één karaat, ongeveer één vijfde gram, bedroeg er gemiddeld 5 mark, terwijl de verkoopprijs boven de 30 mark lag. Op dat ogenblik was slechts een klein gedeelte van het honderden vierkante kilometers grote gebied doorzocht. In het Pomona-district, het vruchtbaarste gebied, was de mijnbouw officieel stilgelegd omdat er tussen de zes verschillende partijen geen consensus kon worden bereikt over de rechten.

In mei 1908 stuurden de Duits Zuidwest-Afrikaanse gouverneur Bruno von Schuckmann en de commandant van de *Schutztruppe* Ludwig von Estorff een dringend bericht naar Berlijn. Zuid-Afrikaanse handelsagenten hadden geprobeerd om de Duitse mijnbezitters uit te kopen. Leopold Hirsch van de groep De Beers had naar verluidt een hoop kapitaal gesprokkeld om te investeren in de Duitse kolonie. Bruno von Schuckmann was in 1895 benoemd tot Duits consul-generaal in Kaapstad, waardoor hij nauw betrokken raakte bij de deals van president Stephan Kruger en de goudkwesie rond het Syndicat Anversoï des Diamants en A. Goerz

& Co. In 1907 werd Schuckmann dan benoemd tot gouverneur van Duits Zuidwest-Afrika, een positie die hij tot in juni 1910 zou bekleden. Zijn opvolger was Theodor Seitz, een koloniaal ambtenaar uit Kameroen en nauwe medewerker van Bernhard Dernburg.

Dernburg was een van de belangrijkste koloniale handelspartners van Louis Coetermans en tevens een vertrouweling van de Duitse keizer. Hij was ook directeur van de Deutsche Treuhand-Gesellschaft, die betrokken was bij de uitvoer van goud uit Zuid-Afrika. In 1907 was Bernhard Dernburg secretaris van de Koloniale Zaken, bestuurder van de Bank für Handel und Industrie, beheerder van de Deutsch-Luxemburgische Bergwerks- und Hütten-AG en bovendien stond hij aan het hoofd van het *Reichskolonialamt*. Ludwig von Estorff, de commandant van de *Schutztruppe*, was zijn adviseur wat de beveiliging van het territorium betrof.

Op vraag van keizer Wilhelm II brachten Bernhard Dernburg en Walther Rathenau in juli 1908 een bezoek aan de Duits Zuidwest-Afrikaanse kolonie als begeleiders van Sonke Nissen, directeur van de firma Lenz & Co. Opzichter August Stauch was zwaar onder de indruk en overhandigde hun met veel trots een enorme diamant die bestemd was voor de keizer. Dernburg en Rathenau hadden verschillende diepgaande gesprekken met de belangrijkste figuren van de kolonie, zoals gouverneur Von Schuckmann, generaal Von Estorff en Stauch. Na hun terugkeer naar Berlijn werd besloten om drastische aanpassingen door te voeren.

Bernhard Dernburg stelde een einde aan de licenties en besloot om het gebied onder te brengen in een diamantfirma. In september 1908 schermde hij het diamantgebied af tegen elke vorm van infiltratie door de groep De Beers of andere concurrenten. Daarop richtte hij een syndicaat op met 32 leden uit Berlijn en Frankfurt am Main. Om te vermijden dat het diamantgebied in handen zou vallen van 'verdachte firma's' werd het beheer van het gebied toevertrouwd aan de Vorbereitungsgesellschaft M.B.H., de latere Deutsche Kolonialgesellschaft. De betrokken banken waren de Deutsche Bank, de Disconto Gesellschaft, de Dresdner Bank, de National Bank für Deutschland, de Schaffhausensche Bankverein, de Berliner Handels-Gesellschaft, de Bank für Handel und Industrie, Bleichröder, Delbruck & Co en Mendelssohn & Co.

Vervolgens liet Bernhard Dernburg rond de diamantvelden een afsluiting met prikkeldraad optrekken.² Dit gebied werd *Sperre* genoemd. De wettelijkheid van deze begrenzing werd door sommigen tot in de Reichstag betwist.

De South West Africa Company, de South African Territories Com-

pany en de Kolmanskop Diamond Mines Ltd werden uitgesloten uit het Duitse syndicaat.

BERLIJN-LONDEN, DE SPANNING STIJGT

Vlak na de ontdekking van de eerste diamanten in Duits Zuidwest-Afrika was de mysterieuze firma Kolmanskop Diamond Mines Ltd op het toneel verschenen. Ze werd vertegenwoordigd door de firma C & A Friedlander. De Kolmanskop Diamond Mines Ltd stond geregistreerd in Berlijn, maar werd beheerd vanuit het buitenland.

In 1908-1909 werd een syndicaat gevormd naar Engels recht dat 50.000 aandelen, ongeveer één derde van het totale aantal, zou verkrijgen in de firma Kolmanskop Diamant Mines. De kapitalen van de onderschrijvers werden ingezameld door de Standard Bank en twee derde van het kapitaal was afkomstig van Berlijnse firma's. De firma had het exploitatie-recht in een gebied van vierduizend hectare en moest aan de eigenaar van de gronden, de Deutsche Colonial Gesellschaft für Südwest-Afrika, vijf procent van de waarde van de gevonden diamanten afstaan. Frans Ginsberg werd aangesteld als directeur van het syndicaat.

De Zuid-Afrikaanse diamantbelangen en het Londense syndicaat probeerden met alle middelen de Zuidwest-Afrikaanse mijnen te boycotten. Om dit maneuver uit Engelse hoek te neutraliseren richtte de Duitse regering dan de Diamanten Regie des Sudwestafrikanischen Schutzgebietes op, kort 'Regie'. De Regie werd in 1908 opgericht onder de officiële benaming Regiegesellschaft, die 90% van de tot dan toe ontdekte diamantvel-den bezat. De Regie werd bestuurd door bankiers en regeringsambtenaren. De Duitse fiscus roomde minstens 10 mark per karaat af. Aan het hoofd van de Regie stond Carl Fürstenberg en tot de leidinggevendenden behoorde ook Paul Gerlich. In Berlijn opende de Regie een diamantmarkt, in samenwerking met de Duitse diamantindustrie.

Nieuwe exploitatierechten voor de nog beschikbare gebieden zouden uitsluitend verleend worden door het Südwestafrikanische Minen-Syndicaat, dat volledig in handen was van de Duitse metaalindustrie.³

BELGISCH CONGO, SOCIÉTÉ GÉNÉRALE

Op 18 oktober 1908, nadat Leopold II zijn uitgestrekte kroondomein Congo-Vrijstaat had opgegeven, stemden de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat ermee in om Congo-Vrijstaat te annexeren. De Belgi-

sche staat besliste om het beheer van het nieuwe 'Belgisch-Congo' toe te vertrouwen aan de Société Générale de Belgique. De concessies van de Société Anversoise du Commerce du Congo werden door de staat afgenomen, maar de vennootschap mocht tot 1952 beschikken over de uitvoer van eigen producten met eigen prijswaarderingen.

Op 15 november 1908 werd Congo-Vrijstaat van koning Leopold II officieel een Belgische kolonie. Twee dagen voor het overnameverdrag had Leopold II, in het bijzijn van baron Goffinet, zijn vertrouweling en bestuurder van het kroondomein, zijn handtekening geplaatst onder een leningcontract met De Browne, de Banque de Reports, de Fonds Publics et de Dépôts (BRFPD) en de firma Bunge & Co. Als onderpand bracht de koning de opbrengsten van de goudmijnen van Kilo in. De geleende som werd overgemaakt aan Leopold II's privéconsortium, dat bestond uit de Société Immobilière de Séjour et d'Exploitation Horticole de la Côte d'Azur en de Compagnie Foncière Industrielle et Commerciale pour la Conservation et l'Embellissement des Sites.

HET HUIS LODEWIJK VAN BERCKEN

Op initiatief van Louis Coetermans vond op 5 december 1908 de officiële inhuldiging plaats van het huis Lodewijk van Bercken, dat gelegen was op de hoek van de Leysstraat met de Jezusstraat in Antwerpen. Het huis is genoemd naar de legendarische uitvinder van het diamantslijpen, Lodewijk van Bercken. Het gebouw van drie verdiepingen, opgetrokken in Franse stijl, was smaakvol ingericht en opgesmukt met enkele fraaie muurschilderingen van de hand van Antwerpse kunstenaars. Er was een club gevestigd waar diamanthandelaars ongestoord zaken konden afwikkelen met hun belangrijke buitenlandse klanten. Sommige vertrekken waren speciaal voor dat doel ontworpen. Men vond er onder meer een krantenleeszaal, een feestzaal, een vergaderzaal en een biljartzaal. In het gebouw waren tal van verenigingen gevestigd, zoals de Cercle International, de Cercle Anversois de Diamants, de Union Impériale de Perse, het Syndicat de l'Empire Ottoman en de Cercle de l'Alliance.

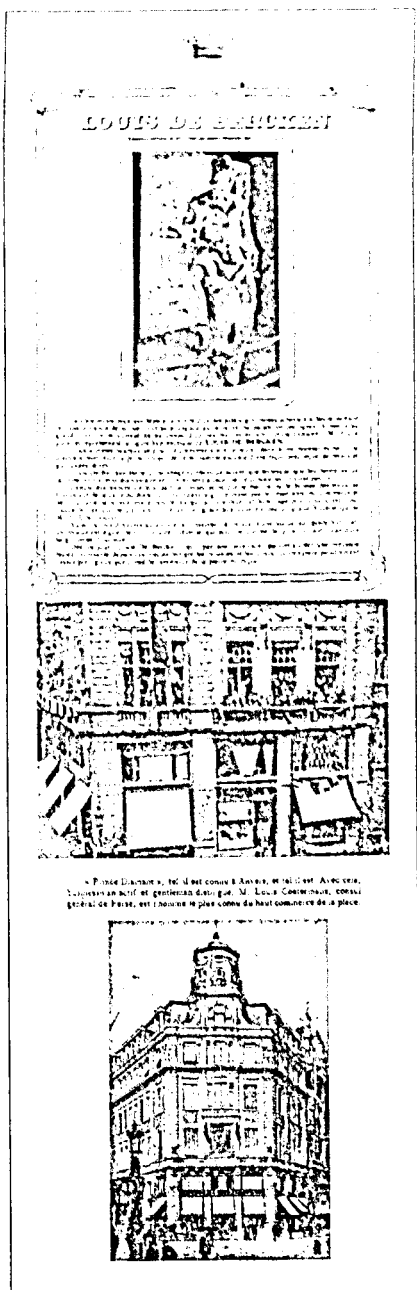
Van de vereniging Cercle Anversois de Diamants zijn de leden niet bekend. De Cercle International, waarvan het hoofdagentschap zich in Frankrijk bevond, werd voorgezeten door Edmond Michaux. De leden van de Union Impériale de Perse met als president grootvizier Mahmoud Khan zijn eveneens onbekend. Ook over de Cercle de l'Alliance, waarvan Louis van de Put president was en Emile Grisar vicepresident, bestaat geen informatie.

Bij de officiële inhuldiging vond in het huis Lodewijk van Bercken een groot feest plaats, met tal van prominente gasten uit New York, Parijs, Antwerpen, Berlijn, Hanau en vertegenwoordigingen uit het Ottomaanse Rijk, Perzië, China, Indië, Zuid-Amerika en Afrika. Onder de genodigden bevonden zich Rees en Speyer, Paul Gerlich, Mahmoud Khan, Bernhard Dernburg, Hector Carlier, Charles Corty, Frans van Kuyck, Emile Rathenau, Edouard Thys, René Louis Strauss, baron Janssen, Emile Grisar, M. Desguin, Albert von Bary, A. Dreyfus, Emile Cahen, de bankier Louis Coquelz uit Doornik en le Grelle.

De zaal in renaissancestijl was prachtig versierd met wit-rode bekleding en gouden ornamenten. De bediening van het banket werd verzorgd door tientallen lakeien in wit satijnen pakken, witte kousen en schoenen met een gouden gesp. Tijdens het feestmaal hield Louis Coetermans onder luid applaus zijn toespraak, waarin hij de genodigden, de stad Antwerpen en de diamantindustrie loofde en eraan herinnerde dat Antwerpen dankzij hun bijdrage de top had bereikt in de internationale diamanthandel.

Vervolgens deed hij een schenking aan de stad. De heer Desguin dankte met de volgende woorden: 'In naam van de stad Antwerpen beloof ik om deze zeer bijzondere schenking onder zeer hoge administratieve bescherming te plaatsen.'

Een paar dagen later, op oudejaarsavond 1908, overleed Coetermans'

Het huis Lodewijk van Bercken

moeder Maria Henrichs in het paleis op de Nijverheidslei. Het verlies van zijn moeder viel Louis erg zwaar. De serene afscheidsdienst in de Antwerpse Sint-Joriskerk werd perfect geleid door ceremoniemeester Bastiaens. Maria Henrichs vond haar laatste rustplaats in het familiegraf op het kerkhof te Berchem.

KEIZERS KEUZE: GROßFIRMEN COETERMANS

De Duitse regering vond dat de bewerking en de verkoop van diamant uit Duits Zuidwest-Afrika door een Duitse firma moest worden gedaan. Keizer Wilhelm II, Bernhard Dernburg, Carl Fürstenberg en de Regie

Antwerpener Handelsyndikat

dachten er anders over. Op dat moment was in het Duitse Rijk al langer de machtige Antwerpse diamantgroep van Coettermans vertegenwoordigd, die in de loop der jaren was uitgegroeid tot een belangrijke economische speler met een uitstekende reputatie en zeer veel ervaring in de diamantindustrie. Daarom beslisten Wilhelm II, Bernhard Dernburg, Carl Fürstenberg, Emil Rathenau en Paul Gerlich om de exclusiviteitsrechten over de totale uitvoer van diamanten uit het *Sperrgebiet* toe te vertrouwen aan Louis Coettermans.

Als gevolg hiervan kwam Louis Coettermans aan het hoofd te staan van een van de machtigste financiële instellingen uit de geschiedenis, de Großfirmen Coettermans. Het Belgische equivalent van de Großfirmen Coettermans was het Syndicat Belgo-Allemand des Diamants Allemands du Sud-West-Africa, dat werd opgericht in Antwerpen voor notaris Cols. Het Syndicat Belgo-Allemand des Diamants Allemands du Sud-West-Africa beschikte over 2/25 aandelen van de Regie en 15/20 van een Amerikaanse trust die werd beheerd door een bankenconsortium uit New York, vertegenwoordigd door de bank Speyer & Co, lid van de Société Financière Franco-Américaine.

Belanghebbenden in de Société Financière Franco-Américaine waren de Banque de l'Union Parisienne, Speyer & Co in New York, Mallet Frères & Co, Heine & Co in Parijs, Hottinguer & Co in Parijs, Mirabaud in Parijs, Neufelize & Co, Iselin & Co, Lombard, Odier & Co en Vernes & Cie.

De bank Speyer & Co stond tussen 1908 en 1911 geregistreerd als trustee en lid van het uitvoerend Comité van de Union Trust Company of New York, trustee van de Central Trust Company of New York, trustee van de Guarantee and Trust Company, trustee van de Savings Bank in the City of New York, directeur van de Citizens Saving and Trust Company of Cleveland, directeur van de Bank of The Manhattan Company, directeur van de Mexican Bank of Commerce and Industry in Mexico City, directeur van de North British & Mercantile Insurance Cy in London, Edinburgh en in Amerika en lid van de Trust Company of Philadelphia.

Het Syndicat Belgo-Allemand des Diamants Allemands du Sud-West-Africa werd vertegenwoordigd door een handelssyndicaat van firma's van Coettermans, Krijn, Walk en Wauters. Het had een vestiging in Antwerpen, met bijkantoren, opslagruimtes en ateliers. Het handelssyndicaat droeg de naam Coettermans, Walk & Krijn en kreeg

Reichstags.

Kaiser der Welt.

De Kaiser der Welt heeft een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit.

DIAMONDS FOR THE KAISER

Diamanthandel.

De Kaiser der Welt heeft een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit.

De Kaiser der Welt heeft een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit.

De Kaiser der Welt heeft een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit.

De Kaiser der Welt heeft een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit. Hij heeft ook een groot aantal diamanten in zijn bezit.

The German Government has granted the exclusive monopoly for the sale of diamonds from the German mines in Africa to a powerful Antwerp diamond syndicate.

Coettermans' Consortium

met een nipte meerderheid de officiële goedkeuring van de Deutsche Reichstag.

Het syndicaat Coetermans, Walk & Krijn werkte met verschillende bankinstellingen, waaronder enkele bijzondere financiële constructies. De geheimzinnigste was wellicht de Union Internationale, een Frans-Zwitserse instelling die bindingen had zowel met Speyer & Co uit Basel als met de groep van André Homberg. Bij de Union Internationale hoorden ook financiële vertakkingen zoals Speyer & Co uit New York, de Banque de l'Union Parisienne, Société Financière Franco-Américaine, Union de Genève en ten slotte Lazard, Speyer & Ellissen, vertegenwoordigd door Eduard Beit von Speyer en James Speyer.

Eduard Beit von Speyer speelde ook een centrale rol in Speyer & Co uit Basel, ook bekend onder de naam Von Speyer & Co, die samenwerkte met de Schweizerischer Bankverein, beter bekend als UBS.

Een ander vrij mysterieus cluster uit de omgeving van het syndicaat Coetermans, Walk & Krijn was de Commerz und Disconto Bank en de firma Behrens & Sohne.

De Commerz und Disconto Bank werd opgericht door private bankiers, waaronder de bank M.M. Warburg & Co. Ook richtte zij een dochterfirma op in Londen onder de naam London and Hanseatic Bank, die bestuurd werd door Jakob Heinrich Schiff en in 1905 fusioneerde met de Berliner Bank AG. Voor het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog had Eduard Behrens van de firma Behrens & Sohne het beheer over 31 miljoen mark, een van de vijf grootste portefeuilles in Europa. De bank Behrens & Sohne had ook een filiaal in Nederland, de Noordschen Trust & Co.

Het syndicaat Coetermans, Walk & Krijn werkte ook samen met de handelsafdeling Diamant van de Nationale Bank van België en een speciale afdeling van de Société Générale de Belgique. In een conventie met de afdeling Diamant van de Société Générale de Belgique werd vastgelegd dat de rechten op de uitvoer van diamant uit Congo verkocht zouden worden aan het Antwerpse syndicaat Coetermans, Walk & Krijn. Een aparte afdeling Diamant van de Nationale Bank van België, onder leiding van Albert Edouard Janssen, fungeerde daarbij als tussenpersoon.

Andere instituties van belang die samenwerkten met Coetermans, Walk & Krijn waren de Alliance Anversoise; van de Put-Heirman-de Bary; de Bank of Scotland, vertegenwoordigd door de BRFPD; de BRFPD zelf, vertegenwoordigd door Edouard Thys; de Banque Sino-Belge, vertegenwoordigd door de BRFPD; de Crédit Anversois, vertegenwoordigd door Bracht

& Co en Bank Für Handel und Industrie; de National City Bank of New York; de Banque Internationale de Bruxelles; de Berliner Handelsgesellschaft; de Banca Commerciale Italiana; de Norddeutsche Bank, vertegenwoordigd door Albert de Bary; de Disconto Gesellschaft; de Compagnie Commerciale Belge; de Deposito- en Administratiebank; Phillipson & Co; de Banque Générale Belge, vertegenwoordigd door Emile Cahen; de Banque Impériale de Perse; de Rotterdamse Bank; de Crédit National Industriel; de Banque d'Anvers; de Banque de Crédit Commercial; de Banque Centrale Anversoise; de Bank W. Laane; de Banque de Paris et des Pays-Bas; de Bank für Handel und Industrie; de Banque de Bruxelles; de Deutsche Afrika Bank; de AEG Allgemeinen Elektrizitäts-Gesellschaft in Antwerpen; de Deutsche Bank, vertegenwoordigd door Hermann Wallich-Cahen en vele anderen die later vermeld zullen worden.

Het syndicaat Coetermans, Walk & Krijn werd opgericht ingevolge een akkoord met Henri Krijn, Isaac Walk en de firma Jac. Krijn & Wau-ters Bros. 37, Washington Street, Brooklyn. Isaac Walk, ook bekend als Joseph Isaac Michel Walk, startte zijn loopbaan bij het huis Coetermans & Henrichs, waar hij een van de meester-diamantslijpers was die de diamanten bewerkten voor de sjah van Perzië. Hij maakte tevens deel uit van de Coetermans, Henrichs & Keck Company en was lid van de Diamantclub.⁴

In het imperium van Louis Coetermans waren ook Albert Walk en zijn zoon Henri van grote invloed. Beiden waren afkomstig uit Bialystok in Litouwen en werkten als diamanthandelaars in Antwerpen. De hele Coetermans-vleugel van de handelsstructuur was gebaseerd op een Oost-Europees netwerk van diamanthandelaars met een vaste uitvalsbasis in Duitsland, Rusland, Amerika, België, Roemenië, het Ottomaanse Keizerrijk, Oekraïne, Perzië, Frankrijk, Polen, Hongarije, Litouwen, Servië en Zwitserland.

DREYFUS-ZWITSERLAND

Een deel van de diamanten uit Duits Zuidwest-Afrika werd naar Zwitserland gezonden, waar ze gesorteerd, geslepen en vervolgens richting Amerika werden uitgevoerd.

Op het moment van het ontstaan van de Großfirmen Coetermans werd in 1908 een grote diamantslijperij gebouwd in de streek van Genève. Tussen 1908 en 1915 ontstond er een belangrijk regionaal netwerk rond de productie, bewerking en handel van diamanten tussen het Franse Saint-